

מס פהקס

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 557 יום ה' 25 בנובמבר 2010

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

מאמר פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

רשות התאגידים: אכיפה נגד חברות מפירות חוק

ידי הבנקים לצורך מתן אשראי או הלוואות), רישום שעבוד על נכסי אחרים, הפועל לטובת החברה, שינוי שם החברה ומטרותיה, רישום חברה חדשה שבעל מניותיה הוא החברה המפרה או בעל השליטה בה, וכן לא ירשם משכון לטובת החברה המפרה. בנוסף לכך, בסמכות הרשם להטיל עיצומים כספיים על החברה ועל דירקטורים בה.

מבצע האכיפה של רשות התאגידים שיצא לפועל לפני כשבוע, ילווה בפרסומים באמצעי התקשורת השונים, וכן בפתיחת מוקד טלפוני מיוחד לצורך מתן מידע, הדרכה וסיוע בביצוע הדיווחים להם מחויבות החברות, ובתשלום האגרה השנתית. זאת, בנוסף **לאתר הרשות החדש**, בו ניתן לבצע באופן מקוון את תשלומי האגרה וחובות העבר, ולמצוא מידע בנושא חברה מפרת חוק ובכל תחומי הפעילות של רשות התאגידים.

◆ עפ"י הודעת **משרד המשפטים** מיום 22.11.10 רשות התאגידים במשרד המשפטים יוצאת במהלך אכיפה נרחב כנגד חברות שלא הגישו דוחות שנתיים ולא שילמו את האגרה השנתית. הכרזת הרשות על חברות כאלה כ"חברה מפרת חוק", תגרור אחריה שורה של סנקציות.

תיקון לחוק החברות, שנכנס לתוקפו השנה, מאפשר לרשות התאגידים להכריז על חברה שלא מילאה את חובותיה כ"חברה מפרת חוק".

◆ לאחרונה שוגרה איגרת מיוחדת מרשות התאגידים לעשרות אלפי חברות בה הובהר, כי הכרזה על חברה כ"חברה מפרת חוק" תגרור שורה של סנקציות כנגדה.

◆ **לאחר הכרזה על חברה כ"חברה מפרת חוק"** לא יבוצעו במרשם החברות פעולות הנוגעות לה, כגון, רישום שעבוד על נכסי החברה (כפי שנדרש על

ועדת הכספים: העברת מידע מרשות המסים לרשויות המקומיות

◆ חברי הוועדה הביעו אי נחת בנוגע להצעת החוק. כך, למשל נאמר, כי החוק יוצר תקדים של פגיעה בחיסיון המידע ופגיעה בפרטיות, וכי הרשויות צריכות זמן ומשאבים כדי להיערך לקיום החוק. בדיון על העברת מידע על מספר נפשות והכנסות, הח"כים קבלו על העברת מידע אודות הכנסות בגירים נוספים הגרים אצל מבקש ההטבות, שכן לעיתים בגירים אלו אינם משתתפים בהוצאות השוטפות.

הוועדה דנה גם בהעברת מידע מהרשויות לרשות המסים לצורך קבלת הקלות במסים וכן בקבלת מבקש ההקלות 'אישור תושבות' מהרשות המקומיות. היועצת המשפטית של הוועדה, **עו"ד שגית אפיק**, אמרה שהתניית ההקלות ב'אישור תושבות' בעייתית, שכן לא ניתן לומר למי שלא שילם ארנונה שאיננו תושב.

◆ ביום 18.11.10, במסגרת הדיון על חוק ההסדרים, דנה ועדת הכספים בחוק הרשויות המקומיות, לפיו תתקיים **העברת מידע מקוונת דו-כיוונית, בין רשות המיסים לרשויות המקומיות**, על-מנת להימנע ממתן הנחות בארנונה למי שאינו זכאי לכך. הוועדה קראה להימנע כמה שיותר, מפגיעה בזכות לפרטיות.

לטענת **עו"ד מיכל הנר-דויטש** מרשות המיסים, ההטבות לתושבים ברשויות, מגיעות לכ- 2 מיליארד ש"ח בשנה ומתוכם, למעלה מ- 800 מליון ש"ח, מוערכים ע"י רשות המיסים והרשויות המקומיות, כניצול לרעה של מנגנוני קביעת הזכאות. החלת החוק תגדיל את הכנסות המדינה באותם 800 מיליון ש"ח. המטרה, להעניק הטבות דוגמת הנחה בשיעור 90% בארנונה, לזכאים באמת. לדבריה, כיום עיריות שוכרות חוקרים פרטיים לחשיפת רמאויות.

כדאי לדעת: הצהרה על כספים בכניסה ויציאה מישראל

אורי גולדמן, עו"ד
גולדמן ושות' – משרד עורכי דין

סעיף הענישה

◆ סעיף 10 לחוק איסור הלבנת הון קובע, כי המפר חובת דיווח שהוטלה עליו לפי סעיף 9, דינו - מאסר שישה חודשים או קנס בשיעור האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין (כיום 226,000 ש"ח), או פי עשרה מהסכום שלא דיווח עליו (!!!), הכל לפי הסכום הגבוה יותר.

הפרקטיקה – ועדת עיצום כספי

◆ בפרקטיקה, מי שנתפס בגין עבירה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון (להלן: "המפר לכאורה"), בדר"כ נחקר ע"י פקידי המכס עוד בשדה התעופה ותופסים את הכספים במעמד החקירה (ללא אישור בית משפט המכס יכול להחזיק את הכספים רק עד 10 ימים). לאחר מספר ימים מוזמן ה"מפר לכאורה" להתייצב בפני הועדה לעיצום כספי. מדובר בועדה, אשר הוקמה מכוח חוק איסור הלבנת הון ומונה שלושה חברים (שתפקידם / הרכבם מוגדר בחוק). הועדה מוסמכת להטיל על ה"מפר לכאורה" עיצום כספי (קנס / כופר בכסף) בשיעור שלא יעלה על מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין (נכון לעכשיו 113,000 ש"ח) או עד פי תמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. על פי החוק, על גביית עיצום כספי יחולו הוראות פקודת המסים (גביה).

◆ יצוין, כי אם הוטל על אדם עיצום כספי והוא שילם אותו, לא יוגש נגדו כתב אישום בשל ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ומכך הדבר דומה לכופר שמשולם לרשות המסים.

◆ לצורך החלטה על גובה העיצום הכספי מתחשבת הועדה, בין השאר, בגורמים כגון: האם ההפרה היא הפרה ראשונה, חוזרת, נמשכת, חומרתה והיקפה הכספי, שיתוף פעולה מצד המפר לכאורה, פעולות המפר כדי למנוע ביצוע ההפרה ועוד.

◆ חלק מהחלטות ועדת הכופר מפורסמות באתר רשות המסים בקישורית זו-

http://ozar.mof.gov.il/taxes/hahlatot_kaspi.htm

ניתן לראות שהעונשים שונים (בקיבוציות) בין סוגי המקרים וכי ככל שהחוק מוטמע והופך "מוכר" יותר, כך ההתחמקות מחובת הדיווח הופכת חמורה יותר וגם העונשים בגינה.

◆ מכיוון שהתוצאות העונשיות כבדות מאד, הן מבחינה כלכלית והן מבחינה עונשית מומלץ לנוסעים להיוועץ בכל מקרה של ספק עם גורמים מקצועיים הבקיאים בתחום לפני העברת הכספים, שכן המקרים אינם תמיד חדים וברורים. כך, למשל, נושא ה"הבניה" (Structuring), בו אדם לא מדווח (בכוונה) על הכנסת סכומים אשר כל אחד מהם לכשעצמו, אמנם אינו מחייב בדיווח (דהיינו כל אחד פחות מ- 90,000 ₪), אך חיבורם של כל הסכומים יחד "יוצרים" את החבות בדיווח- נושא שטרם נבחן בפסיקה (בישראל), אך נראה, כי יגרור עיצום כספי כבד במיוחד או כתב אישום חמור בשל ה"כוונה הפלילית".

◆ נוסעים ומטיילים רבים, אינם יודעים, כי על פי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון (להלן: החוק), אדם הנכנס למדינת ישראל או היוצא ממנה - חייב לדווח על כספים (מזומנים, המחאות בנקאיות והמחאות נוסעים), שהוא נושא עמו בעת הכניסה לישראל או ביציאה ממנה, אם שווי הכספים הוא בשיעור הקבוע בחוק.

◆ תקרת הסכום אותו מותר להכניס ו/או להוציא כשעוברים בשערי הגבול או בשערי נתב"ג על פי החוק היא 90,000 ש"ח. דהיינו- העוברים עם סכום של מעל 90,000 ש"ח (שהם כ- 23,500 דולר, 18,000 יורו, או סכומים בכל מטבע אחר המתעדכנים לפי השינוי בשערים) - חייבים בדיווח.

◆ חובת הדיווח בשיעורים האמורים, אינה חלה רק על העוברים בנתב"ג, כי אם גם על אדם המכניס כספים לישראל או המוציא כספים ממנה "באמצעות הדואר או בכל דרך אחרת". לעומת זאת, אם אדם מעביר את הכספים באמצעות תאגיד בנקאי, חובת הדיווח הנ"ל אינה חלה עליו, שכן היא חלה על הבנקים.

◆ את הדיווח יש למסור בתחנת גבול, המוכרת לציבור כ"מסלול מכס", אשר נחלק למסלול ירוק או למסלול אדום. כשאדם יוצא מישראל, עליו לדווח על הכספים שברשותו לפקיד מכס שבמקום היציאה. כשאדם נכנס לישראל, הוא מחויב לעבור באחד ממסלולי המכס העומדים לבחירתו:

◆ המסלול הירוק - כאשר אין טובין / כספים להצהרה המסלול האדום - כאשר יש טובין / כספים להצהרה במשלוח - בין באמצעות הדואר ובין בדרך אחרת, יש לדווח על הסכומים לפקיד המכס במקום המשלוח.

◆ הטפסים לדיווח נמצאים בתחנות הגבול, בבתי המכס ובאתר האינטרנט של אגף המכס ומע"מ (רצ"ב קישורית לטופס לנוחיותכם) וכמו כן, יישלחו לכל דורש אשר יפנה למוקד הארצי.

עבירה על סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון

◆ על פי הדין, העובר במסלול הירוק כשעמו כספים בסכומים החייבים בדיווח כאמור, אם ייתפס, יראוהו כמי שלא דיווח על הכספים, ולכן המלצת הרשות לאיסור הלבנת הון היא- בכל מקרה של ספק יש לבחור במסלול האדום.

◆ יש לציין, כי חובת הדיווח הינה "חובה טכנית", דהיינו, אם אדם עבר את תקרת הסכום לדיווח נוצרת לו "חובת דיווח" ואם אותו אדם עובר במסלול הירוק ולא מדווח - הוא עובר עבירה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון.

לכאורה, מדובר באבסורד, שכן חובת הדיווח כאמור חלה בכל מקרה ואדם שלא דיווח לכאורה מוצא עצמו כ"עברייני" ("עבירת דיווח") ללא כל קשר לכך שמקור הכספים הוא חוקי ולגיטימי, למשל, כספים ממכירת נכס בחו"ל, דהיינו, שאם היה מדווח עליהם, היה יוצא ללא פגע. העבירה "נוצרת" רק כתוצאה מעצם אי הדיווח.

מיסוי משלח ידה של פרופ' גבריאלה שלו כבוררת בחו"ל ע"א 2308/08 פקיד שומה ירושלים 1 נ' פרופ' גבריאלה שלו

הטרחתה שקיבלה בגין הבוררות בחו"ל אינו נכנס בגדרי סעיף 15(1) לפקודה, וממילא פטור ממס.

ביהמ"ש העליון - כב' הש' א' לוי, ע' פוגלמן, י' עמית:

◆ ביהמ"ש העליון קבע, כי די לעיסוק בחו"ל שיהא חלק ממשלח ידו של הנישום בישראל על מנת לראות את ההכנסה המופקת בחו"ל כחייבת במס. ביהמ"ש העליון ציין, כי היום הפרשנות התכליתית חלה על כל דבר חקיקה, ולפיה יש לבחור בפירוש המביא להגשמת תכלית החקיקה. התכלית המונחת ביסוד חקיקת מס היא המטרות, הערכים והאינטרסים שחוק מס נועד להגשים.

ביהמ"ש העליון לא קיבל את קביעתו של ביהמ"ש קמא, כי משלח ידה של המשיבה הוא "הוראת משפטים". על הבחינה להיות מהותית, תוך לקיחה בחשבון של כלל עיסוקי הנישום ומכלול הנסיבות הרלוונטיות.

ביהמ"ש הוסיף, כי מכלול עיסוקיה של המשיבה חרג באופן משמעותי מ"הוראת משפטים", והדבר אף בא לידי ביטוי בעובדה שמרבית הכנסותיה של המשיבה בתקופה הרלוונטית נבעו מעיסוקים אחרים זולת הוראת משפטים, לכן יש לראות את המשיבה כבעלת משלח יד של "פרופסור למשפטים". כמו כן, עיסוקה של המשיבה כבוררת בחו"ל מהווה חלק בלתי נפרד ממשלח היד בו היא עוסקת בדרך כלל בישראל, וכל ניסיון לבדדו ולראותו כעיסוק עצמאי, לוקה במלאכותיות ואינו משקף נאמנה את המציאות. כלל הזהות הקבוע בסעיף 15(1) לפקודה אומר, כי על ההכנסה המופקת בחו"ל לנבוע ממשלח היד בו הנישום עוסק בדרך כלל בישראל, ובין אם הנישום פעל בעיסוק זה בישראל ובין אם לאו, יחול סעיף 15(1) לפקודה.

על מנת לקבוע, כי עיסוקו של נישום בחו"ל מהווה חלק ממשלח היד בו הוא עוסק בדרך כלל בישראל, יש לעמוד על "זיקה מקצועית" בין השניים. במקרה דנן, ב"כ המשיבה הכריז בפתח שלב העדויות בביהמ"ש קמא, כי הוא מכיר בכך שהמשיבה נבחרה בשל מומחיותה בדיני חוזים. בכך באה על סיפוקה דרישת ה"בדרך כלל" הקבועה בסעיף 15(1) לפקודה.

ביהמ"ש הסכים, כי התנהלותו של נישום בזמן אמת (ניכוי הוצאות) אינה מכריעה בפירושו של חוק, הרי שניתן לראות בה אינדיקציה להלך רוחו של הנישום ולאופן בו הוא תופש את הכנסתו, אם נובעת היא ממשלח ידו או לאו. ביהמ"ש הוסיף, כי המשיבה לא שילמה על הכנסותיה מהבוררות מס בחו"ל. במצב דברים זה, זוכה המשיבה לפטור מלא ממס על הכנסתה זו. תוצאה זו אינה מתיישבת עם תכליתם של דיני המס.

תוצאה:

◆ ערעור המדינה התקבל.

ניתן ביום 18.11.10

ב"כ המערער: עו"ד קמיל עטילה

ב"כ המשיבה: עו"ד אליעזר צוקרמן

◆ פסק הדין דן בשנים שלפני תיקון 132 לפקודה והמעבר למיסוי הפרסונאלי.

המשיבה מונתה כבוררת על פי החלטת לשכת הבוררות השוויצרית בציריך. הבוררות התקיימה ברובה בשוויץ. יומיים נערכו ישיבות בישראל, אשר לדברי המשיבה היתה מעין מפגש חברתי בביתה הפרטי. כמו כן, המשיבה דרשה באופן שוטף ניכוי הוצאות שונות (טיסה, שהיה בחו"ל, תקשורת) אשר הוציאה, לטענתה, לצורך הבוררות. המשיבה לא שילמה מס הכנסה בחו"ל בגין הכנסותיה מהבוררות וטענה, כי "שכר בורות שלא נתקבל בישראל" אינו חייב במס.

◆ **לטענת המערער**, הכנסתה של המשיבה מהבוררות בחו"ל הופקה ממשלח יד שבדרך כלל היא עוסקת בו בישראל ועל כן חייבת היא במס.

הוסיף המערער, כי הכנסותיה של המשיבה מפעילויות משפטיות אחרות, זולת הוראת משפטים, הן משמעותיות מאד, ועולות על מחצית מכלל הכנסותיה, דבר המצביע על כך שמשלח ידה אינו אך הוראת משפטים, כי אם משפטנות במובן הרחב.

לגישת המערער, אין לדרוש זהות מוחלטת בין הפעילות המתבצעת בארץ לבין זו המתבצעת בחו"ל, ודי שהנישום יבצע את אחת הפעילויות הנופלות ל"מתחם הטבעי" של משלח היד על מנת לראותו כמי שייחשב כעוסק באותו משלח יד בו הוא עוסק בדרך כלל בישראל. **עוד טען המערער**, כי בימ"ש קמא שגה בכך שלא נתן משקל לכך שהמשיבה ניכתה מהכנסתה החייבת את הוצאות הבוררות, מה שמעיד על כך שבזמן אמת ראתה את שכר טרחתה מהבוררות כהכנסה חייבת במס. **המערער הדגיש**, כי קבלת עמדת המשיבה משמעה מתן פטור מלא ממס על הכנסתה מהבוררות, שכן לא שילמה על הכנסות אלה מס בחו"ל.

◆ **לטענת המשיבה**, אין מדובר בעיסוק שהוא בגדר משלח ידה בישראל, ועל כן פטורה היא. אין להסתפק בהפעלת כישורים מקצועיים על מנת לקבוע, כי עיסוק מסוים הינו חלק ממשלח היד. על העיסוק במשלח היד המסוים בישראל להיות משמעותי ולא מקרי על מנת להיחשב כמשלח יד "שבדרך כלל הוא עוסק בו בישראל" כאמור בסעיף 15(1) לפקודה **בנוסחו דאז**. עובדה שהמשיבה ניכתה את הוצאות הבוררות מהכנסותיה והגדירה את עיסוקה כ"משפטנית".

המשיבה טענה, כי אין לכך רלוונטיות לאופן פרשנותו של סעיף 15(1) לפקודה, מה עוד שהצהירה, כי היא נכונה לוותר על ניכוי ההוצאות בגין הבוררות.

פסק דינו של בית המשפט המחוזי - ביהמ"ש קמא

קבע, כי המשיבה לא עסקה בבוררות בפועל בדרך קבע בישראל, ולפיכך אין בקשר בין פעילותה בארץ לבין פעילותה בחו"ל כדי לבסס חבות במס. ביהמ"ש קמא קיבל את ערעורה של המשיבה וקבע, כי שכר

אי הפחתת ריבית והצמדה על מס לאחר שהערעור נדחה ע"מ (חי') 524-03 זיו דסקלו נ' פקיד שומה חיפה

הוא בערכי קרן, וכי המס לתשלום אינו כולל ריבית, הצמדה ו/או קנסות. עמדת המשיב בנוגע לחוב המס על פי סעיף 93 הייתה עמדה עקבית מאז שנת 1994, ולמעשה ביהמ"ש העליון אימץ בפסק הדין שנתן את עמדת המשיב, כך שלא היה כל שינוי בחיובים הנוהגים. **עוד מוסיף המשיב**, כי לא הייתה הסכמה לעכב את הדיון בבימ"ש זה, באופן ששיעור המס לא יצבור הפרשי הצמדה וריבית.

לחלופין טען המשיב, כי אם ייעתר ביהמ"ש לבקשה, כולה או חלקה, עלול הדבר להביא להפלייה ביחס לנישומים אחרים המשלמים את המס המגיע מהם לרבות הסכומים הנלווים. ועוד, כי אין על ביהמ"ש לשקול את נושא ההשקעות שנעשו על ידי המערער.

ביהמ"ש המחוזי בחיפה - כב' הש' ס. נשיאה ש. וסרקרוג:

◆ אין כל מניעה כי ביהמ"ש הדין בערעור המס, ידון גם בנושא זה, ככל שהשאלה עולה במסגרת הערעור התלוי והעומד בפני ערכאה זו.

נקודת המוצא היא שעל כל נישום לשלם מס במועד החיוב - מועד שנקבע לתשלום - או בסמוך לו, כך שישולם על בסיס ריאלי, וכול איחור בתשלום המס יביא להוספת תשלום הפרשי הצמדה וריבית על תקופת הפיגור. מטרת הפרשי הצמדה היא לשמור על הערך הריאלי של המס, ואין לראותם כענישה. הריבית אינה אלא פיצוי של אוצר המדינה על שימוש שעשה הנישום בכסף. ועוד, לאור עיקרון ההדדיות שצריך שיחול בהקפדה במקרים כגון אלה, הרי שאם מבוצע תשלום מס ביתר, מקבל הנישום החזר בצירוף ריבית והפרשי הצמדה, כך צריך שיעשה גם במקרים בו משולם המס בחסר.

◆ סמכות ביהמ"ש - ובהתאמה - גם סמכותו של המשיב להפחית את המס - צריך שתופעל, כחריג, וכי יפורטו בכתב "טעמים מיוחדים שיירשמו". לכן, כדי שנישום יהיה זכאי להפחתה מסוימת משיעור המס הריאלי, צריך אותו אדם להצביע על קיומה של מניעה אובייקטיבית, שאינה בשליטתו ואשר מונעת ממנו כנישום ספציפי לשלם את מלוא המס.

◆ כאשר נישום מצביע על טעמים אובייקטיביים אשר יכולים לחול על כלל הנישומים, הרי שאין באלה כדי להצדיק הפחתה מערך הריאלי של המס, אילו נתקבלה טענה זו, היה על המחוקק לקבוע שכל הליכי השגה וערעור או אי השלמה עם שומה, יש בהם כדי להקים טעם לתשלום מס בערכי קרן.

◆ **ביהמ"ש קבע**, כי שקל המשיב את כלל השיקולים הנדרשים, אין צורך בהחזרת הנושא לבחינה נוספת ואין אף מקום להתערבותו של ביהמ"ש.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום: 21.11.10

ב"כ המערערים: עו"ד ד"ר א' רפאל, ועו"ד ש' לזר
ב"כ המשיב: עו"ד י' גלייטמן, ס' בכיר ראשון
לפרקליט מחוז חיפה (אזרחי)

◆ הערעור שהוגש התייחס לשומות לשנים 1998-1999 שהוצאו למערערים.

◆ השומות הוצאו בצו אשר הוסיפו להכנסתם של המערערים כספים שהתקבלו ממכירת מניות של החברות, כשאות התפרקה מרצון, והשנייה נמכרה.

◆ לטענת המערערים, יש להחיל את הוראת סעיף 93 קודם לתיקון 132 על בסיס שיטת "הנטו". כלומר, בהליך של פירוק מרצון של חברה יש לחשב את נכסי החברה המועברים לבעלי המניות בתמורה למניותיו, לאחר ניכוי מס שהחברות שילמו בעבור מימוש נכסיהם בפירוק מרצון, ובהסתמך על סעיף 93(ב) לפקודה להוסיף וליתן זיכוי בסכום המס ששילמה החברה, מסכום המס המוטל על החבר (שווי נטו). המשיב סבר, כי יש להעריך את שווי נכסי החברות במועד הפירוק, מבלי לנכות מהם את סכום המס ששילמה החברה במכירתן (שווי הנכסים ברוטו).

◆ **בפרשת מנו**, בתיק אחר, זמן רב לאחר הגשת הדוחות אישר ביהמ"ש המחוזי את "גישת הנטו" בה נקט המערער בדוחותיו. המשיב באותה פרשה הגיש ערעור על פסק דין זה.

בעלי הדין הגיעו בתיק דנן להסדר דיוני, להמתין בגביית חוב המס עד לפסיקת ביהמ"ש העליון בערעור. בפסק דין שניתן על ידי ביהמ"ש העליון, נתקבל הערעור שהוגש על ידי המשיב. מכיוון שמדובר בשומות לשנים 1998-1999, התווספו לסכומי קרן המס ריבית והפרשי הצמדה בהתאם להוראות סעיף 159א לפקודה.

◆ **המערער** פנה לסמנכ"ל בכיר לאכיפת הגבייה ברשות המסים בבקשה להפחית את חיובי הריבית והפרשי הצמדה שנצברו בגין השומה נשוא הערעור. הבקשה נדחתה על ידי המשיב במכתב תשובה.

◆ **המערער** מבקש להסתמך על סעיף 185 לפקודה, ולפיו מקנה ההוראה סמכות לביהמ"ש להפחית את החיוב בריבית ובהפרשי הצמדה מיום הגשת הערעור ועד למועד מתן פסק הדין, כאשר המטרה, היא לעשות צדק עם נישומים במקרים בהם נצברו חיובי ריבית והפרשי הצמדה בסכומים משמעותיים, מסיבות לגיטימיות.

במקרה דנן **טוען המערער**, כי הייתה מחלוקת כנה ואמיתית בנוגע לחבות המס של המערער, בהסתמך על פסק הדין שניתן **בפרשת מנו** ביהמ"ש המחוזי, ובהעדר הלכה מחייבת בביהמ"ש העליון.

◆ **המערער הדגיש**, כי המחוקק תיקן את סעיף 93 לפקודה, במסגרת תיקון 132, כך שגישת הנטו הייתה למעשה מקובלת על המחוקק עד לתיקון.

◆ **המערער טוען**, כי הסכומים שבמחלוקת הושקעו על-ידו בהשקעות שתשואתן מוסתה במלואה באופן שוטף, והוספת הריבית והפרשי הצמדה יהיה בהם משום כפל מס; **עוד טוען המערער** להפליה, על דרך השוואה לנישומים אחרים אשר כלל לא נדרשו לתוספת מס או שהגיעו להסדרי פשרה נוחים.

◆ **לעמדת המשיב**, כבר במועד הוצאת השומה הודע למערערים, כי המס המגיע ממנו על פי אותה שומה

העיתון המקצועי לענייני מסים

כספים מאבא לקניית דירה – הלוואה או מתנה ? ו"ע 16810-04-10 מועלם נ' מנהל מס שבח חיפה

אזור המרכז היא כי: '...הנטל בדבר הוכחת קיומם של התנאים האמורים בסעיף 49 ו' (א) (1) לחוק מס שבח מקרקעין רובץ על המשיב, ... על המשיב להצביע על קיומה של "ראשית ראייה" המעבירה את הנטל להבאת ראיות על האזרח...'.

הועדה קבעה, כי בענייננו לא הוכחה על ידי המשיב "ראשית ראייה" לביסוס טענתו. עדותו של העורר עשתה על הועדה רושם מהימן. מתן הלוואה מבוסס על האמון שרוכש אדם לזולתו, ביחסים בתוך המשפחה אין מקום לצפות לאותה רמת פירוט כמו ביחסים עסקיים בין זרים.

הועדה קבעה, כי "הנהוג שבעולם הוא שקיים בדרך כלל אמון בין הורים לילדיהם". העורר החזיר לאביו 70,000 ₪ כפרעון חלקי של ההלוואה ובכך חיזוק למסקנה כי המדובר בהלוואה.

על רקע יחסי האמון בין האב לבנו ורצון ההורים לעזור ככל שניתן לילדיהם, לא נקבע זמן לפרעון יתרת ההלוואה. הועדה הוסיפה, כי בערר זה מדובר בהכרעה במישור המהימנות. לאחר שמיעת עדות העורר התרשמה הועדה ממהימנותו. ומן העבר השני, לא הובאה בפני הועדה סיבה הולמת הפוגמת ברושם המהימן שעדותו עשתה עליה.

תוצאה:

הערר התקבל. העורר זוכה בפטור מחיוב במס שבח והושתו על המשיב הוצאות בסך 5,000 ש"ח.

ניתן ביום: 14.10.10

ב"כ הצדדים: לא צויין

מדובר בערר על החלטת המשיב הדוחה את השגתו של העורר על שומה לתשלום מס שבח שהוצאה על ידי המשיב. השאלה השנויה במחלוקת היא אם כספים שקיבל העורר מאביו לשם קניית דירה, היו הלוואה או בגדר מתנה.

העורר רכש בפברואר 2009 דירה בחיפה, במחיר של 270,000 ₪. מימון רכישת הדירה נעשה על ידי הון עצמי של העורר בסך 100,000 ₪ והיתרה בסך 170,000 ₪ כהלוואה שקיבל מאביו.

משהסתבר לעורר, כי הוצאות שיפוץ הדירה עלו בסכום ניכר על הערכתו, מכר את הדירה ב-18.09.09 במחיר של 525,000 ₪, וביקש פטור ממס שבח בהסתמך על סעיף 49ב' לחוק מיסוי מקרקעין.

העורר לא המציא מסמך כלשהו המעיד על קבלת ההלוואה ותנאי החזרתה. העורר הסביר, כי לא ערך חוזה הלוואה עם אביו, כי "במשפחה זה הנורמה שאנו עוזרים אחד לשני".

ב-10.9.09 החזיר לאביו סך של 70,000 ₪ כפרעון חלקי של ההלוואה ו-2,000 ₪ כהחזר שכר לימוד, כן הסביר העורר, כי אביו לא נזקק לכספי ההלוואה וכבן זקונים הילווה את הסכום הנ"ל לקניית דירה למגוריו בתקופת לימודיו, במקום לשלם שכירות.

עמדת המשיב היא שמיומן קניית הדירה על ידי האב מקורו במתנה שהעניק לבנו, וחל לגביו סעיף 49 ו' לחוק הנ"ל.

ועדת הערר שליד בימ"ש מחוזי חיפה - כב' הש' (בדימו') מ. סלוצקי; ג. יחזקאלי-גולן; ש. פסטנברג:

עפ"י החלטת ביהמ"ש העליון בע"א 1684/94 עזיזה ואח' נ' מנהל מס שבח מחוז תל-אביב: "...הלכת 43/87 שניאור נ' מנהל מס שבח מקרקעין

דחיית טענה בגין חזקת השיתוף לאחר מות המנוח ע"א 5578/09 כהן דינה ואח' נ' מנהל מס שבח מרכז

המערערים דכאן מקום בו בן הזוג הרלוונטי הלך לעולמו בלא שעמד על זכויותיו על פי חזקת השיתוף במהלך חייו וכאשר הייתה לו הזדמנות סבירה להביע רצונו להסתמך על החזקה. זאת משום שרואים אותו כמוותר על זכותו.

ביהמ"ש העליון – כב' הש' א' גרוניס, ע' ארבל, י'

דנציגר:

ביהמ"ש העליון סבר, כי לא נפלה שגגה בפסק דינו של ביהמ"ש המחוזי. מן הנתונים העובדתיים עולה, כי היו מספר נקודות ציון בהן ניתן וצריך היה להעלות את הטענה בדבר תחולתה של חזקת השיתוף עוד בחיי המנוח, ועל כן הלכת יהלום חלה גם בענייננו.

תוצאה:

הערעור נדחה.

ניתן ביום: 24.10.10

ב"כ המערערים: עו"ד יורם חדי

ב"כ המשיב: עו"ד ציפי קוינט-שילוני

המערערים, ילדיהם של המנוחים, הגישו תובענה בה עתרו להצהרה, כי בית המגורים של בני הזוג, אשר היה רשום אך על שמו של המנוח (להלן – הנכס), היה שייך לשני בני הזוג בחלקים שווים. התובענה הוגשה נגד מנהל מס שבח מקרקעין. ביהמ"ש המחוזי מרכז (כבוד הנשיאה ה' גרסטל) דחה את התובענה. על כך הערער.

בני הזוג נישאו במרוקו בשנת 1939. הם עלו ארצה בשנת 1948. לבני הזוג נולדו 11 ילדים, הם המערערים. בשנות החמישים של המאה הקודמת רכש המנוח זכויות חכירה בנכס בהזדמנויות שונות. הזכויות נרשמו בשמו של המנוח בלבד. המנוח נפטר בשנת 1974 והוצא צו ירושה בשנת 1980.

ביום 24.8.08 מכרו המערערים את הנכס תמורת מעל 6 מיליון ש"ח. מטרת התובענה הייתה להביא להקטנה של מס השבח המוטל על העסקה.

ביהמ"ש המחוזי דחה את התובענה בהתבסס על פסק דינו של ביהמ"ש העליון בע"א 5774/91 יהלום נ' מנהל מס שבח מקרקעין בחיפה. באותו מקרה נפסק, כי אין להיעתר לתובענה דוגמת זו שהגישו

למעלה מ- 15 מיליון ש"ח נגבו במבצע בי-ם

רשות המסים בישראל ערכה לפני כשבוע מבצע משולב רחב היקף, שזכה לכינוי "שוק שחור". ביום המבצע נערכו 134 ביקורות ניהול ספרים בעסקים מענפי המסחר והשירותים, ובשוק מחנה יהודה ושוק רמלה-לוד. תוצאות המבצע מורות על אי רישום תקבולים ב- 21% מהעסקים וליקויים מהותיים ב- 18% מהעסקים. בשוק מחנה יהודה, שלאחרונה נערכו בו סדרה של מבצעי ביקורות, בוקרו מספר עסקים, ובמרביתם לא נתגלו ליקויים. מנגד, 75% מבעלי הדוכנים בשוק רמלה-לוד לא רשמו תקבולים ולחלקם אין תיקים ברשות המסים. במבצע מקדים שנערך בשיתוף עם **משרד חקירות מס הכנסה ירושלים**, נחקרו 30 סרבני הגשת דוחות והעברת ניכויים. מדובר בסרבנים קשים, שחלקם הגדול לא אותר בעבר וכעת משאותרו הגישו רובם דוחות. בפעילות גביה של המשרד, נגבו ביום המבצע חובות מס בסך של למעלה מ- 12 מיליון ₪. ובפעילות גביה ואכיפה, שבוצעה ע"י עובדי היחידה לאכיפת הגביה ברשות, עוקלו 7 כלי רכב ונגבו למעלה מ- 3 מיליון ₪. פקיד שומה ירושלים 1, **רו"ח אבי בכר** אמר, כי תיקים בהם נמצאו ליקויים ישולבו בתכנית העבודה בשומה. הוא הוסיף ואמר כי כתבי אישום מהירים יוגשו נגד סרבנים שלא יגישו דוחות בהקדם.

רבע מעסקי חדרה לא רשמו תקבולים

משרד השומה חדרה, ערך מבצע רחב היקף בתחום השיפוט של המשרד, בישובים חדרה, אור עקיבא, פרדס חנה, זיכרון יעקב, גבעת אולגה וקיסריה. במבצע, בו לקחו חלק 44 עובדים נבדקו 98 עסקים מענפי התעשייה, בתי ספר לנהיגה, המסחר והשירותים. 24.2% מבעלי העסקים שבוקרו לא רשמו תקבולים. ב- 5.3% מהעסקים נמצאו ליקויים מהותיים בניהול ספרים. מטרות המבצע היו הגברת נוכחות הכוחות בשטח וזאת במטרה לשפר את רמת הציות לדיני המס במספר תחומים: דיווח על פעילות עסקית - פתיחת תיק, בדיקת איכות ניהול ספרים ורישום הכנסות כדן. בטרם המבצע הוכנו תוכניות עבודה, נערך מיפוי בשטח של העסקים המיועדים לביקורת ונערכו קניות ביקורת מקדימות.

המלון "אירגן" מסכים לעובדיו

בודקי המכס באזור סחר חופשי אילת, חשפו תרגיל הונאה של אחד מבתי המלון הידועים באילת. עפ"י החשד, במהלך השנים 2008 - 2010 רכשה הנהלת המלון עשרות מכשירי פלזמה בעבור עובדי המלון, וזאת ללא תשלום מס ערך מוסף. בהתאם לחוק אזור סחר חופשי אילת רכישת מכשיר טלוויזיה אינה פטורה ממע"מ, בעת רכישה בשוק החופשי, לרבות אילת, להוציא בית מלון, המבצע רכישת מכשירי טלוויזיה ללא מע"מ לצריכה ושימוש בבית המלון, לצורכי תירות בלבד. חוקרי מכס אילת פתחו בחקירת האירוע. עד עתה נחקרו מנכ"ל המלון, מנהלי מחלקות בכירים והעובדים המעורבים בפרשה. עפ"י הממצאים הראשוניים, העובדים שרכשו את מכשירי הפלזמה חויבו בעבור רכישותיהם, באמצעות תלושי המשכורת. חלקם אף שילמו ישירות לספק, תוך קבלת הפלזמות בבית המלון במרוכז. ממכס אילת נמסר, כי החקירה בעיצומה וטרם הוברר סופית היקפה הכספי. מכל מקום, עפ"י הודעת הרשות, מדובר בניצול החוק לרעה תוך התחמקות מתשלום מס ערך מוסף.

לשכת עוה"ד חוגגת יובל

לשכת עורכי הדין בישראל תחגוג השנה יובל להיווסדה, בשורה של אירועים, כנסים, מופעים ומפגשים מקצועיים בכל רחבי הארץ. בימים אלו נפתחת ההרשמה לאירועי הפנאי והנופש שיזם מועדון הצרכנות MEMBERS באתר הלשכה בכתובת: <http://www.members.org.il/yovel>. בגיבוש תכנית האירועים נעשה ניסיון לענות על צרכיהם של כלל עורכי הדין בישראל, תוך התחשבות בכל מחוזות הלשכה ובנגישות למיקומי האירועים השונים ותוך הקפדה על דמי השתתפות נמוכים. האירועים יתקיימו במהלך השנים 2010-2011, ויכללו מגוון רחב של פעילויות לכל בני המשפחה, במחירים שווים לכל נפש. בין האירועים שצפויים להתקיים השנה: צעדת היובל לאורך חוף הים באזור וינגייט (3.12.10), ציון יום האישה בים המלח (שני מחזורים בחודש פברואר 2011), סופשבוע של בריאות וספורט מלון לאונרדו - ים המלח (24-26.2.11), סופשבוע עם תיאטרון בית לסין באילת (17-20.3.11), סוף שבוע עם האופרה הישראלית באילת (24-27.3.11), יום ספורט משפחתי במכון וינגייט (15.4.11).

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416; פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הלבנטי
 טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש המעוררים.